

Tillige vil det være i bestemt Strid med det af moderne Lovgivning i stedse stærkere Grad hævdede Princip om Hustruens Særeje, derunder ogsaa af den selv- erhvervede Formue.

3) Ny § 28.

Det bør have sin Forbliven ved de i den nugældende § 28 udtalte Bødebestem- melser for urigtig Selvangivelse. — Særlig maa vi advare mod den i Flertallets nye § 28 (andet og sidste Stykke) indsatte Bestemmelse, hvorefter der for Uagtsomhedsfejl i Selv- angivelsen paalægges Bøder, og Mangel af mindelig Overenskomst om Sagen mellem Ligningsmyndigheden og Skatteyderen medfører strafferetlig Behandling. Thi alene Mulig- hed for en saadan lægger et uberettiget Tryk paa Skatteyderen under Forhandlingen.

4) Endelig har Flertallet som ny § 31 udarbejdet Bestemmelse om Pligt for alle Skatteydere til at melde Til- og Fraflytning. Ogsaa dette maa vi bestemt fraraade.

Der er i den senere Tid Bestræbelser oppe for at ophæve den *Tyendet* nu paa- hvilende Til- og Fraflytningsmelding. Nu at udvide denne til alle Borgere synes os et afgørende Skridt i modsat Retning, som det kun vilde kunne forsvares at tage, saafremt dets Nødvendighed var afgørende bevist, hvad ingenlunde synes os at være Tilfældet. — Eventuelle Bøder og Fængsel for Undladelse af saadan Melding vil utvivlsomt føles som et Overgreb mod sagesløse Borgere.

For *Erhvervsskattens* Vedkommende er det paalagt Kommissionen foruden Detail- Ændringer ogsaa at overveje Betimeligheden af et helt nyt Grundlag for Skattens Paaligning.

Det er jo navnlig den høje og stærkt stigende Indkomstskatteprocent i Byerne, der har fremkaldt Kravet om mellemkommunal Beskatning. Denne Stigning skyldes i første Linie, at man, særlig for Byernes Vedkommende, har forsømt at lade den navnlig i de sidste Halvthundredaar stærkt stigende *Grundværdi* komme det almene tilgode gennem en for- holdsmæssig Forhøjelse af Grundskatterne. For at indvinde noget af det saaledes for- sømte maatte altsaa disse nu øges meget betydelig. Til Grundlag for en saadan Beskat- ning egner dog de nuværende Ejendomsskatter sig ikke ret godt. Og forinden Kommis- sionen nærmere i Sektion II har behandlet Grundskatsproblemet, kan vi derfor ikke komme dybere ind paa at undersøge, i hvor høj Grad denne Vej til at modvirke den høje Indkomstskat vil være farbar.

Saa længe Indkomstskatten holder sig i sin nuværende Højde, vil en Form for mellemkommunal Beskatning af Indkomster sikkert være paa sin Plads. — Med Hensyn til de Ændringer i den nuværende Erhvervsskat, der kunde ønskes, kan vi give vor Til- slutning til Hovedprincippet i Flertallets Forslag, nemlig dette: at en Skatteydere Ind- tægter i Erhvervskommunen bør kunne beskattes af denne efter samme Princip som de i Kommunen boende Skatteydere, altsaa med Forhøjelse eller Nedsættelse efter Lej- lighed, eventuelt Forhøjelse efter Kilde o. s. fr.

Derimod forekommer det os at være mere ligefremt — i Steden for som af Flertallet foreslaaet at undtage *visse Arter* af Indtægt fra Erhvervsbeskatning, naar de er under en vis Størrelse — at lade dette gælde *alle*, saaledes at f. Eks. Indtægter i en Erhvervskom- mune, naar de ikke udgør over 2,000 Kr., ikke gøres til Genstand for Beskatning i denne (Ved saaledes ikke at medtage de ganske smaa Indkomster simplificerer man jo Sagen en Del; de Skattebeløb, man derved gaar glip af, er i Regelen uden videre Betydning, og saadanne mindre [Skatteydere mulige Fraflytning] ikke faretruende for en [Kommunes Økonomi].

Det forekommer os, at det ikke er lykkedes Flertallet at begrunde Bibeholdelsen